Բ. ՏԱՐԻ–ԹԻՒ 364 ԵՐԿՈՒՇԱԲԹԻ 8 ՄԱՅԻՍ 1900 21 ՄԱՅԻՍ 1900 (Ն. Տ.)

10 ՓԱՐԱ

ՏԿԻՐ ԵՒ ՏՆՕՐԷՆ ՏԻԳՐԱՆ ՀԻՒԼԷԼԻԵՆԵԱՆ

ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
20, Պապը Ալի Ճաստրսխի, 20
Կ. ՊՈԼԻՍ

ՍՈՒՐՀԱՆՏԱԳ

ՕՐԱԹԵՐԹ
ԱԶԳԱՅԻՆ, ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ

10 ՓԱՐԱ

ارمنیجه یومی سورهانتاك غزتهسی
اداره‌خانهسی
باب عالی جاده‌سی نومرو ۲۰

Direction du Journal Arménien
SOURHANTAG
20, Avenue de la S. Porte
CONSTANTINOPLE

ԵՏ ԶԻ ՏՐՈՒԻՐ
Ամբագրութեան ուղղուած ամէն գրութիւն

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
ՊՈԼԻՍԻՑ ՀԱՄԱՐ
12 ամիսը կանխիկ դր. 75
6 » » » 40

ԳԱՒԱՌՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ
Թղթատարի ծախքը վրէ վճար
12 ամիսը կանխիկ դր. 100
6 » » » 50

ԱՐՏԱՍԱՀՄԱՆԻ ՀԱՄԱՐ
Թղթատարի ծախքը վրէ վճար
12 ամիսը կանխիկ Ֆր. 22
6 » » » 11

ԱՅՑԵՑՈՒՐԱՐՈՒԹԵԱՆ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐ
Մէկ անգամի համար տողը 5 դր.
Մէկ անգամէ աւելի ծանուցմանց համար մասնաւոր պայմաններ։

ՍՈՒՐՀԱՆԴԱԳԱՆ
ԿԸ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԻ
Առաւօտեանը
ԱՐՇԱԼՈՑՍԻՆ

ԴԱՇՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆ ԴԱՇՆԱԿՑՈՒԹԵԱՆ ԴԷՄ

2

Լոբա Սալզսբըրիի վերջին ճառը, որ եւրոպայի վրայ մեծ ազդեցութիւն մը յառաջ կը բերէր, Անգլիացւոց ազդարարած ըլլալուն համար թէ երկրին դէմ ընդհանուր թշնամութեանմէ դադարելու պատճառով ամէն պատահականութեանց դիմադրելու պատրաստ գտնուիլ պէտք է, բաւական է հասկցնելու որ ամբողջ եւրոպա, ընդ որս բնականաբար աշխարհի մեծագոյն մասը իՙնչ տեսակ ծածուկ հրաբուխի մը վրայ կՙապրի, և թէ ոՙրչափ մեծ պէտք մը կայ եւրոպական մեծ դիւանագէտներու իմաստութեան, ընդհանուր աւերի մը փորձանքներէն փրկուելու համար, որ միշտ Դամոկլէսի սուրը եղած է եւրոպայի գլխուն։

Եթէ վտանգը Ֆրանսայի, Գերմանիոյ, Ռուսիոյ, Աւստրիոյ կամ Իտալիոյ մէջ սահմանափակուէր, սովորականէն շատ աւելի բան մը եղած չպիտի ըլլար։ Բայց հարկ կը մնայ բացատրելու որ, Անգլիոյ համար եղած վտանգը համաշխարհային է, տարափոխիկ և գոյութեան կամ չգոյութեան խնդիր ըլլալովը։

Անգլիա, զնանգան տեղը զնանգան պետութեանց հետ սահմանակից ըլլալով, երբ անգամ մը Մեծ Տէրութեան մը հետ կռուի բռնուի, ընդհանուր թշնամութիւնը Անգլիոյ դէմ պիտի հանէ աշխարհի մեծագոյն մասը։ և երբ քաղաքական պատմութիւնը աչքի առջև բերէք, ըսածնիս հաստատող շատ մը օրինակներ կը գտնէք, որոնց ամենքն ալ պատահած են այնպիսի առեններ երբ Անգլիա, հիմակուանին կէսին և նոյն իսկ քառորդին չափ ալ տիեզերական պետութիւն մը եղած չէր։ Բայց խնդիրը հոս չէ միայն։

Եւրոպական միւս մեծ տէրութիւններէն ո՛րն ալ ըլլայ, իր անկումէն ետքը կրնայ վերստին կանգնիլ, և աւելի զօրաւոր կերպով ալ կանգնիլ, ինչպէս Ֆրանսա կանգնեցաւ, և անկէ առաջ ալ ուրիշներ։

Բայց Անգլիա բացառութիւն մըն է։ Անիկայ անգամ մը իյնալէ ետքը հաւանական չէ որ կանգնի. ինչպէս որ իրենց անկումներէն ետքը չկրցան կանգնիլ հին Հռոմէական կայսրութիւնը, և նոր Հոլանտան ու Սպանիան, որոնք իրենց կարգին պետական բարձրութեան գագաթները գտնուած առեններ ունեցան։

Անգլիա մեծ պետութիւն մը եղած օրէն չինկաւ, ինչպէս կՙիյնային և նորէն կը կանգնէին յաջորդաբար միւս մեծ տէրութիւնները։ Ու միայն այս պատճառին չնորհիւ է որ կայ անիկայ այսօր այն բարձր վիճակին մէջ որ չատերուն նախանձը և հետեւաբար թշնամութիւնը կը գրգռէ։ Այո՛, չինկաւ, նըզհակառակն երթալով աւելի բարձրացաւ։ Չինկաւ, որովհետեւ կրնայէն ետքը այլ եւս չէր կրնար կանգնիլ միւսներուն պէս։ Ուստի երբէք չիյնալու ձեւով կենալու պարտաւոր էր. և քանի որ չէր իյնար բնականաբար հետզհետէ պիտի բարձրանար, առիթներէն օգտուելով։ Արդ քանի որ իր յարաճուն բարձրութիւնը՝ աշխարհի զանազան մասերուն մէջ իր սահմաններուն հետզհետէ ընդարձակութիւը կՙենթադրէ, և քանի որ այս ընդարձակումը շատ մը ուրիշ ազգերու հետ զանազան խնդիրներ և կռիւներ յառաջ պիտի բերէր, ուստի այն ատեն զարմանալի պիտի ըլլար, երբ ընդհանուր թշնամութիւն մը առաջ եկած չըլլար։ Բայց եւրոպական Մեծ Տէրութիւնները, Անգլիոյ հետ խաղաղութեամբ համաձայնելը թշնամական գործողութիւններէ նախամեծար համարած առեններին, իրենց չափ զարգացեալ և իրազեկ չեղող հասարակ ժողովուրդը ամէն առիթի մէջ բացարձակ կերպով դուրս կուտայ թըշնամական զգացումէ յառաջ եկած զայրոյթը, որ երբեմն երբեմն տարապայման կերպով սաստկանալով, իրենց տէրութեանց խաղաղասիրական ձեռնարկները խիստ կը դժուարացնեն։

Եթէ օրինակներու պէտք կայ, ահա ամէնէն նորը և համոզիչը։

Մի վախնաք թէ ձեզի պիտի ձանձրացնենք ուշադրութիւններդ հրաւիրելով այն կարգ մը ֆրանսական թերթերուն վրայ, որոնք առիթէն օգուտ քաղելու և ստակ շահելու համար ժողովուրդը Անգլիոյ դէմ գրգռող էՙն անհաւատալի լուրերով և յօդուածներով և ամէնէն գռեհիկ ծաղրանկարներով կը զարդարեն իրենց էջերը։ Ո՛չ, ատոնք չեն մեր նկարագրելիքը, այլ գուցէ աւելի զաւեշտականը։

Ռուս թատրոնի մը մէջ, Հարաւ. Ափրիկէի պատերազմին վրայ չինուած խաղ մը կը ներկայացուէր։ Հարկ չկայ երկար բարակ ըսելու թէ խաղին հեղինակը ինչ մեծ հոգ տարած էր ամէն եղած ու չեղած յաղթութիւնները անպատճառ Պօէրներուն նուիրելու, և Անգլիացիները ամէն տեղ չախչախելու կամ գերի բռնելու։

Բայց ո՞վ է մարդ որ կեցցէ և ոչ մեղկէ։ Դժբաղդ Ռուս հեղինակը իր թատերգութեան մէջ տեղ մը սխալած ըլլալով, երբ բեմին վրայ կարգը այնպիսի տեսարանի մը կուգայ, որ Անգլիացւոց ալ ամենափոքր յաղթութիւն մը կը չնորհուէր, ահա հանդիսատես Մուժիկներուն մէջ որոտումի մըն է կը փրթի, չանթը կՙինայ, և քիչ կը մնայ որ թատրոնը կործանի։ Խարեբաղդաբար, աճապարանօք անմիջապէս Պօէրները վրայ հասցնելով հոն ալ Անգլիացւոց աճիւնը հովին կուտան և կը փրկեն... ոչ թէ Պօէրներու դատը, այլ այն խեղճ և անմեղ թատրոնին չէնքը, որ անշուշտ զոհ պիտի երթար Մուժիկին բարկութեանը։

Կը տեսնէ՞ք կառավարութեանց և ժողովուրդներու միջև գտնուած հակապատկերը։

Թրանսվալի պատերազմը սկըսուած ատեն, այդ ժողովուրդները՝ Բարիզի Աւուեստահանդէսը դիտելու պէս մեծ եռանդեամբ և ուրախութեամբ տեսնելու պատրաստուած էին թէ՝ ինչպէս հետզհետէ Հարաւ. Ափրիկէ ղրկուած Անգլիական բանակները մի առ մի հաղթելով, այլ եւս նոյն իսկ Անգլիական երկիրը պաշտպանելու կարող զինուոր մը չպիտի մնար, թէ ինչպէս յաղթական Պօէրները ամէն կողմ Անգլիացիները սրբելով մինչև Բաբէյոյս պիտի յառաջանային, և ամբողջ երկրին տիրելով, ետքին Անգլիական իշխանութեան տեղ Ափրիկէի Հոլանտացիին քաղաքակիրթ իշխանութիւնը պիտի հաստատէին, թէ ինչպէս իրենց տէրութիւնները միջամտելով պիտի հրամայէին Անգլիոյ, որ խոնարհ դատապարտեալի մը նման քաշուի իր տեղը, և կենայ հոն մինչեւ այն ատեն որ կը հաճի իրենց վճռանձնութիւնը, թողլ տալու որ ապրի հոն։ Ասիկայ լոկ կարծիք մը չէր, այլ շատերուն համար հաւատք մը։

Բայց իրականը ո՛րչափ տարբեր եղաւ երեւակայականէն. այսինքն ժողովրդային ցնորքէն։

Հարաւ. Ափրիկէի մէջ հայելու դատապարտուած Անգլիական բանակները հետզհետէ աւելի ստուարացան. յաղթական Պօէրները ամբողջ Հարաւ. Ափրիկէի տիրելու և Անգլիացիները չՙնչելու տեղ, այսօր այն չՙնչուած Անգլիացիներն են որ յաղթական կերպով նուաճած են իրենց երկու տէրութիւններէն մին, ամբողջ Օրանժի հանրապետութիւնը, զոր իրենց մեկնհանգը ըրած են, և եւրոպական Մեծ Տէրութիւններէն և ոչ մին միջամտութեան ամենափոքր նշան մը իսկ չցուցնելով, թողլ տուած են որ Անգլիա Թրանսվալի պատերազմէն առաջ իսկ ունեցած դիրքէն աւելի վեր բարձրանայ ընդհակառակն։

Ետեւակը ըսելու համար, այսչափը չատ էր եւրոպայի ժողովուրդին մեծ մասին համբերութեանը մէջ սղմեցնելու, որուն հետեւութիւնը եղած է այնպիսի սաստիկ գըրգռութիւն մը, որ վախ պատճառած է Անգլիացի դիւանագէտներուն թէ՝ եւրոպական տէրութեանց համար չատ դժուար պիտի ըլլայ զայն զսպելը, և ըստ այնմ կարեւոր կը համարին որ ամէն պատահականութեանց դէմ Անգլիացիները չոր պահեն իրենց վառօդը, ծխաւոր ըլլայ այն թէ անծուխ։

ԼԻՈՆՒԷ

ՈՐԲԱՆՈՑՆԵՐՈՒ ՁՈՒՐՁԸ

ԱՐՀԵՍՏԱԿԱՆ ԿՐԹՈՒԹԵԱՆ ԱՌԹԻԻ

ԵԴԵՍԻԱ, 22 Ապրիլ 1900

Անուրանալի է որ հայ մամուլը, մասնաւորապէս Սուրհանդակ, առջի օրէն չեչտած է ու կը շարունակէ չեչտել արհեստական կրթութեան անհրաժեշտ հարկը, Ազգ. որբանոցներու պատսպարած անոք աղոց համար։

Հրապարակային այս հետապնդումներուն և Պատրիարքարանի կողմէ Որբանոցներու համար չինուած հրահանգին մէկ բացորոշ տրամադրութեան հակառակ, Գաւառային Որբանոցներու ամենամեծ մասին մէջ՝ սակայն՝ արհեստական կրթութեան գործնական նկատառումը զանց եղած ըլլալը ցաւօք կը դիտուէր։

Այս զանցառութիւնը աւելի մեղադրելի կՙերեւար, նկատելով որ օտար Որբանոցները աւելի կանուխէն ձեռնարկած էին կարգադրելու միջոցներ, որոնց չնորհիւ իրենց պատսպարած հայ որբերու չափահասները՝ դիւրութեամբ կը վայելէին հետզհետէ իւրացնելու ապրուստի միջոց մը ապահովող արհեստներէ մին։

Արհեստական կրթութեան բացակայութիւնը՝ մէկէ կամ տասնէ ալ աւելի Որբանոցներու յատուկ թերութիւն մ՚ըլլալով, կարելի էր սակայն ենթադրել որ, նոյնչափ հոգաբարձութիւնք նոյն անտարբերութեամբ կամ զանցառութեան համանման թմրութեամբ համակուած ըլլալով, այդ քննադատելի վիճակը կը պարզէին։

Պարզ հայեացք մը պիտի բաւէր ըմբռնելու առաջնորդելու ուղիղ ու բանաւոր դատողութեան մը, ի մասին Որբանոցներու Հոգաբարձութեանց։

Եւ որպէս զի մեր սոյն տողերով պարզուած նկատումները գիտակցութեան վրայ հիմնուած ըլլան, բանաւոր կը համարինք խնդրի նիւթ ընել միայն հոս՝ մեր ակնարկին տակ գտնուող Ազգ. ու Օտար Որբանոցներու համեմատական վիճակը։

* * *

Բանի մը տարի առաջ երբ օտար մարդասէրներու միջոցաւ անոք ազգ պատսպարաններ կը բացուէին, վիրքանչիւր որբի համար 5-6 Օսմ. ոսկի տարեկան ծախքի գաղափարը հիմ կը բռնուէր նիւթական կարգադրութեանց։

Աւելի վերջերը՝ երբ Պատրիարքարանն ալ սկսաւ Որբանոցներ հիմնել, ինքն ալ իր կարգին իւրացուց նոյն գաղափարը, որբի մը տարեկան ծախքը —նիւթական ու կրթական ամէն պէտքերու համար— նոյնպէս 5-6 Օսմ. ոսկի ենթադրելով։

Բայց՝ ինչպէս կՙըսուի առածօրէն, «տան այս սակարկութիւնը չուկան գըլուխ չգաուաւ։» Պէտի զգածուէինք՝ եթէ սխալողը՝ միայն մեր Ազգ. Որբանոցներու հիմնադիրներն ըլլային։ Բայց այնպէս չէր. առաջին անգամ օտար Որբանոցներու «հաշուագէտ, գործագէտ վարիչները» իրենք ստիպուեցան խոստովանիլ այդ նիւթական կարգադրութեանց մէջ սխալ մեկնակէտ փրթած ըլլալնին, քանի որ չէին նախատեսած երաշտ եղանակներու սղութեան աննպաստ պայմանները, որոնք պիտի կրնային վեր ի վայր շրջել Թղթի վրայ ուրուագրուած ամենէն խղճմտաւոր, չափաւոր հաշուեկշիռը։

Մեր Ազգ. Որբանոցին մասին՝ քիչ առենէն երեւան եկաւ որ իւրաքանչիւր որբի տարեկան ծախքը 8 Օսմ. ոսկիէն պակաս չէր բաւեր, քանի որ Ս. Սարգսի վանքին մէջ բացուած էր նաև կրթական մասնաւոր յարկ մը։

Իսկ Օտար Որբանոցներու մասին այդ ծախքը քիչ մըն ալ աւելի կՙըլլար թերեւս, քանի որ անոնք բնակարանի վարձք ալ կը վճարէին, (թէեւ իրենց պատսպարած ազգ համար միայն կըրթական Թոշակի հատուցումը ունէին, որոշ կրթական յարկ մը բացած չըլլալով։)

Դիւրըմբռնելի է անշուշտ որ, օտար որբանոցներու հաստութեց միջոցները մերինին հետ չեն կրնար բաղդատութեան դրուիլ։ Անոնց վարիչները ոչ միայն կրցան իրենց ենթադրական եւմտացոյցի բացը գոցել, այլև չմոռնալով արհեստական կրթութեան պէտքը, մասնաւոր վարկեր կամ դրամագլուխներ ալ յատկացուցին իրենց սեփական գործատեղիներ բանալու համար, ուր հիմա կարող կՙըլլան չափահաս որբերը խնամեալ կերպով արհեստական կրթութիւն առնելու։

Եթէ քննենք իրաց վիճակը՝ Ազգ. Որբանոցի բացուէն ի վեր, խղճմտօրէն պիտի մղուինք հարցնելու, թէ ինչ կրնար ընել մեր Հոգաբարձութիւնը։

Այս հաստատութեան բացուելու օրերէն ի վեր, մեր հոգաբարձութիւնը 10000 ղ.էն չատ աւելի նախապատրաստական ծախք ըրած է, հայթայթելով տեղացի աղքատ ժողովրդին քսակէն։ Նոյն չքաւոր աղբիւրէն չանացած է գոցել նաև տարուէ տարի չոփէին քանի մը հազար ղ.ի բացը։ և նախնցմէ զատ օգուտ քաղելով Ազգ. Հայ-բողոքական վարժարաններու միջեւ կեցած կրթական համաձայնութենէն որ գոյութիւն ունի մարդասիրական նըպատակ մը չնորհիւ, Ազգ. միակ չահաբեր կալուածի մը հատոյթին կարեւոր մասը (տարեկան 60 օսմ. ոսկի) Վարչական ծաղովոյ գիտութեամբ 10 որդեգրեալներու անունով մինչեւ ցարդ կՙառնու կը ծախսէ Որբանոցի համար, ու ասով ալ հազիւ ծայրը ծայրին կը բերէ։

65 պատսպարեալները մեր գաւառին, մեր ժողովրդին զաւակներն ըլլալով, ոչ ուրիշի և ոչ անշուշտ Պատրիարքարանի Ն-գան չենք կրնար ծախել, բայց չմոռնանք միևնոյն ատեն որ, որը գըլուխ ղրկուած 5-6 ոսկիով չի կրնար մատակարարուիլ Որբանոցը։ Տեղացի աղքատները քիչ չատ խնամելով, եկեղեցիի չինութեան և ուրիշ այլեւայլ ազգ. հոգեւորական պէտքերու համար ծախսելով հանդերձ՝ Որբանոցի պէս մեծածախ հաստատութեան մը պէտքերուն եւս հասնիլը՝ մեծ չանքերու ապդիւնք է քաղաքիս աղքատիկ Հայ ժողովրդին, ու պատուաբեր յաջողութիւն մը՝ գործերու վերահսկող Առաջնորդարանին համար։

Իրաց այս վիճակին մէջ, այո՛ ՙի՞նչ կրնար ընել մեր Հոգաբարձութիւնը» Որբերու արհեստական կրթութեան մասին հիմնաւոր կարգադրութիւն մը ընելու համար, քանի որ նոր զոհողութեանց միջոցը կը պակսէր։

Չէ մոռցուած ու պէտք չէ որ մոռցուի Պատրիարքարանի կողմէ Որբանոցներու վրայ դրուած կարեւոր ու արդարացի պայմանը՝ թէ «տարեկան հաշիւներուն մէջ դոփ չընդունուիլ։» Երկրորդ՝ նոյնպէս Պատրիարքարանի կողմէ չրջաբերականով մը Որբանոցներուն ուղղուած այն զեկոյցը թէ Նըպատակ Ցանձնաժողովը բացառիկ Նըպատակներ չի կրնար յատկացնել Որբանոցներուն։

Նիւթապէս այս սեղմեալ պայմաններուն տակ գտնուող մեր Որբանոցները բնականաբար անկարող կը մնային նոր զոհողութիւններ ստանձնել, արհեստական կրթութեան ճիւղ մըն ալ հաստատելու համար։

Բայց այս անհրաժեշտ պէտքն ալ զանց ընելիք պարագայ մը չէր, և չատ ուրախ ենք որ վերջերս կեդրոնի Նպաստից Ցանձնաժողովը յաջորդաբար ուղղած երկու չրջաբերականներովը ազդուապէս պահանջող կը ներկայանայ որ, ամէն որբանոց անպատճառ ունենայ արհեստական կրթութիւնը ապահովող կարգադրութիւններ։

Միայն կը զգուշանանք թէ՝ կեդրոնը արհեստական կրթութեան անունով ինչո՞ւ Որբանոցներէ ոմանց կարճ երկան արտահաչիւ վարկ մը յատկեցնել հարկ տեսած է, մինչդեռ զլացած է ուրիշներուն։ Տեղւոյս Որբանոցին գալով, Հոգաբարձութիւնը ձեռքէն տակ նիւթական ո՛և է բացառիկ միջոց մը չունենալուն, սկիզբէն չէր կրցած արհեստական կրթութեան ձեռնարկներ ընել Որբանոցին մէջ։ Նիւթական դիւրութիւն մը ձեռք բերելու համար Պատրիարքարանին ըրած դիմումներուն ապարդիւն մնալէն յուսահատ, ի վերջոյ համոզում գոյացուցած էր թէ՝ պէտք է մէկ կողմ թողուլ ներքսը վանքին մէջ արհեստանոց բանալու գաղափարը։

Եւ որովհետեւ կարելի չէր զանց ընել այս կարեւոր պէտքը, Հոգաբարձութիւնը գէթ տարբեր միջոցով մը որքերու արհեստական կրթութեան օգնելու համար հետեւել կարգադրութիւնն ըրաւ ասկէ 3 ամիս առաջ, օգտուելով երկու նպաստաւոր պարագաներէ, որոնք են, Որբանոց-վանքին

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ԵՎ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ԿՈՄՈՒՆԻՍՏԱԿԱՆ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹՅԱՆ ԿԵՆՏՐԱԿԱՆ ԿՈՄԻՏԵՏԻ ՕՐԳԱՆ

Հ. Կ. Ո.

Օրատարած 30։

Հասցե՝ Երևան 1, Ալավերդյան 2, Տպագրական 3, Հեռախոսներ՝ Խմբագրության 7 09, Տնօրենի 4 11, Գրասենյակի 3 12, Հաշվապահության 2 13։

Գինը՝ մեկ ամսվա 1 ռուբլի 50 կոպեկ, երեք ամսվա 4 ռուբլի 50 կոպեկ, վեց ամսվա 8 ռուբլի, մեկ տարվա 15 ռուբլի։

Բաժանորդագրությունն ընդունվում է բոլոր փոստային գրասենյակներում, գյուղական խորհուրդներում, կոլտնտեսություններում, սովխոզներում, ՄՏԿ-ներում, ինչպես նաև խմբագրության մեջ։

Ձեռագրերը չեն վերադարձվում։

Խմբագրությունն իրավունք է վերապահում կրճատելու ուղարկված նյութերը։

Ստորագրված հոդվածների համար պատասխանատու են հեղինակները։

Ցուցանակների, հայտարարությունների և գովազդների համար խմբագրությունը պատասխանատվություն չի կրում։

Ձեռագրերը չեն վերադարձվում։

Խմբագրությունն իրավունք է վերապահում կրճատելու ուղարկված նյութերը։

Ստորագրված հոդվածների համար պատասխանատու են հեղինակները։

Ցուցանակների, հայտարարությունների և գովազդների համար խմբագրությունը պատասխանատվություն չի կրում։

Հրատ. № 1829։ Պատվեր 8։ Տիրաժ 8 հազար։ Ստորագրված է տպագրության 6-ին հունվարի, ժամը 14-ին։ Թուղթ 70×108 1/16։ Ծավալը՝ 2 մամուլ։ Հանձնված է արտադրության 1-ին հունվարի։ Տպագրված է 1-ին տպարանում։ Գինը՝ 20 կոպեկ։ Պատվեր 7։ Տիրաժ 20, թուղթ 7։

Գերիսկայական գին 7 ռուբլի 20 կոպեկ։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ԵՎ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ԿՈՄՈՒՆԻՍՏԱԿԱՆ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹՅԱՆ ԿԵՆՏՐԱԿԱՆ ԿՈՄԻՏԵՏԻ ՕՐԳԱՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ

Հ. Կ. Ո.

Օրատարած 30։

Հասցե՝ Երևան 1, Ալավերդյան 2, Տպագրական 3, Հեռախոսներ՝ Խմբագրության 7 09, Տնօրենի 4 11, Գրասենյակի 3 12, Հաշվապահության 2 13։

Գինը՝ մեկ ամսվա 1 ռուբլի 50 կոպեկ, երեք ամսվա 4 ռուբլի 50 կոպեկ, վեց ամսվա 8 ռուբլի, մեկ տարվա 15 ռուբլի։

Բաժանորդագրությունն ընդունվում է բոլոր փոստային գրասենյակներում, գյուղական խորհուրդներում, կոլտնտեսություններում, սովխոզներում, ՄՏԿ-ներում, ինչպես նաև խմբագրության մեջ։

Ձեռագրերը չեն վերադարձվում։

Խմբագրությունն իրավունք է վերապահում կրճատելու ուղարկված նյութերը։

Ստորագրված հոդվածների համար պատասխանատու են հեղինակները։

Ցուցանակների, հայտարարությունների և գովազդների համար խմբագրությունը պատասխանատվություն չի կրում։

Հրատ. № 1829։ Պատվեր 8։ Տիրաժ 8 հազար։ Ստորագրված է տպագրության 6-ին հունվարի, ժամը 14-ին։ Թուղթ 70×108 1/16։ Ծավալը՝ 2 մամուլ։ Հանձնված է արտադրության 1-ին հունվարի։ Տպագրված է 1-ին տպարանում։ Գինը՝ 20 կոպեկ։ Պատվեր 7։ Տիրաժ 20, թուղթ 7։

Գերիսկայական գին 7 ռուբլի 20 կոպեկ։

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

Էջ	ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹՅՈՒՆ	Էջ	ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹՅՈՒՆ	Էջ
1	Ա. Ս. Ց ի ր ա ն ի. Ձմեռային ճանապարհներին	2	Ն. Ա ր ա ք ե լ ո վ. Ամանորյա գիշեր	3
1	Ա. Ա ր ա ք ե լ ո վ. Ամանորյա գիշեր	2	Ա. Ա ր ա ք ե լ ո վ. Ամանորյա գիշեր	2

1900։ ՍԻՐՈՎՅԱՆ ՕՍՓ. ԴԱՎԹՅԱՆՑ ԲԱՆԿԻՆ ԴԱՎԻԹ ՍՏԵՓԱՆԻ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏՈՒ ԱՌԱՋԻՆ ՏԱՐԵԿԱՆ ՀԱՇՎԵՏՎՈՒԹԻՒՆԸ

19 Մարտ 1900

Ընդհանուր 3% գոյացութիւն	104.02
Բերի	332
Փոխառու	23.27
Ներկայ տարի	123.75
Պահեստի	574.
Ընդհանուր ծախք	82.

ՄԱՐԻԱ ԴԵ ՍԱՆՏԱ ՕՐՓ. ՀԱՅՈՑ ՀՅՍ ՎԻԿՏՈՐԻԱՅԻ ՎԱՐԺԱՐԱՆԱՑ ԱՌԱՋԻՆ ՏԱՐԵԿԱՆ ՀԱՇՎԵՏՎՈՒԹԻՒՆԸ

(Ըստ տարեկան)

ԿԱՐԻՔ ԼԱՎԱԳ

Ընդհանուր ժողովը Հայոց Ազգային Հիւանդանոցի Վարչութեան, որ տեղի ունեցաւ Կիրակի, 18 Մարտ 1900, ի Ս. Էջմիածնի Վանքի Ներսիսեան Դպրոցի սրահին մէջ, ներկայ էին հետեւեալ անդամները։

Ս. Գ. Ալամդարեան, Ա. Ա. Ալամդարեան, Ա. Ա. Ալամդարեան, Ա. Ա

Ա ՍՈՓԵՑ

ԼՍՈՂԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՊԱՏՄՎԱԾՔԻՑ

— Ո՞ՐԴ ԱՐԱՅ ՀԱՐՑՐԱՑ,

— Իմ, ընկեր, ինչ որ ես գիտեմ, ասում եմ ամեն մարդու առաջ, ինչ որ ես գիտեմ, ասում եմ ամեն ժամանակ, ինչ որ ես գիտեմ, ասում եմ ամեն տեղ։

Շատերը վիճակ են տալիս, որ ես ինձ համար ինչ-որ նպատակ ունեմ, ինչ-որ հաշիվ ունեմ, ինչ-որ ծրագիր ունեմ, ինչ-որ ծուղակ ունեմ, ինչ-որ ուրիշ բան ունեմ, որ ես ասում եմ այդ ամենը, ինչ որ գիտեմ։ Ոչ, ընկերներ, ես ոչ մի հաշիվ չունեմ, ոչ մի ծրագիր չունեմ, ոչ մի ծուղակ չունեմ, ոչ մի ուրիշ բան չունեմ, որ ես ասում եմ այդ ամենը, ինչ որ գիտեմ։ Ես ասում եմ այդ ամենը, ինչ որ գիտեմ, որովհետև ես ուզում եմ, որ ամեն մարդ գիտենա այդ ամենը, ինչ որ ես գիտեմ։ Ես ասում եմ այդ ամենը, ինչ որ գիտեմ, որովհետև ես ուզում եմ, որ ամեն մարդ գիտենա այդ ամենը, ինչ որ ես գիտեմ։